
A magyar szabadság szentjeire emlékeztek Nagyváradon

2014. 10. 7.

A magyar nemzet gyásznapiján, október 6-án az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) és az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei szervezetei Szacsvey Imre mártír jegyző nagyváradai szobránál tartották hagyományos megemlékezésüket.

A Nagy József Barna, az EMNT partiumi régióelnöke által moderált megemlékezésen elsőként Dr. Takács Péter Attila konzul szólt a szép számban egybegyűlt nagyváradiakhoz. Kifejtette: nemcsak az ember, hanem a nemzet esetében is szükség van feltámadásra, nagypéntek nélkül pedig nincs feltámadás. A magyar nemzet mindig talpra állt, bármilyen csapás érte. Arad „szentjeinek” áldozata sem volt hiábavaló, hiszen példát mutattak azáltal, hogy a Jóisten és a Haza iránti szeretetből életüket is készek voltak feláldozni – hangsúlyozta a kolozsvári konzul.

Szilágyi Zolt, az Erdélyi Magyar Néppárt államfőjelöltje beszédében arra hívta fel a figyelmet, hogy az aradi vértanúk példája erőt ad az élet mindennapi küzdelmeihez. „Mi, magyarok a szabadságot az élet és a halál fogalmaival hasonló magasságba emeltük. Számunkra március 15., október 6. és 23. nemcsak a szabadság ünnepét, de a szabadság szentjeinek gyászát, az élet és a halál kérdéseit is magába foglalja.” – fogalmazott Szilágyi. Hozzátette: az emberi élet méltóságáért való jogért, a teljes értékű életért nap mint nap szabadságharcot kell vívni. Hiszen akik nem dönthetnek saját sorsukról, nem beszélhetik teljes értékűen anyanyelvüket, akik attól félnek, hogyha magyar iskolába íratják gyermekeiket, nem lesz biztosítva számukra az esélyegyenlőség, azok nem szabadok. A kipurciózott szabadságot a 1848-49-es hősök sem fogadták el.

„Csak akkor lehetünk szabadok, ha megbecsülnek bennünket, bíznak bennünk. Mi nem nemzetbiztonsági kockázat akarunk lenni a többségiek szemében, hanem értéket képviselő nemzet, mely aktív, törvénytisztelő, teljes értékű, szabad polgárokból áll.” – hangzott el. Beszéde végén a Néppárt államfőjelöltje egyértelműsítette: a magyarok szabadságvágya ma is határokat döntöget. Nem országhatárokat, hanem a legmélyebb határokat, melyek a gondolkodásmódban rejlenek.

Tókes László erdélyi EP-képviselő, az EMNT elnöke beszédében nemcsak az aradi vértanúkra,

hanem a szabadságharcban való részvételük miatt 1849-ben kivégzett mintegy 140 mártírra is emlékezett és emlékeztetett. Az ő áldozatvállalásukhoz hasonlította az 1956-os érmihályfalvi vértanú lelkipásztor, Sass Kálmán, és az Érmihályfalvi Csoport másik két tagja, Hollós István tanár és Balaskó Vilmos lelkipásztor szabadságszeretét. Amiképpen az aradi tizenháromnak sem adták meg a végtisztességet, illetve 56 mártír miniszterelnökének és társainak is csupán évtizedekkel később kerülhetett sor a temetésére, hasonlóképpen Sass Kálmánnak sem jutott ki a végtisztességből. Az előző királyhágómelléki püspök az ő példájukat emelte ki, akik az önfeláldozásig terjedően vállalták sorsukat. „Jó, ha önvizsgálatot tartunk, sokszor még a legkisebb fáradtságra sem vagyunk képesek egy közös ügyért, sokszor restek vagyunk a jónak a cselekvésére.” Hozzátette: a vértanúk példát mutatnak nekünk, hogyan vállaljunk áldozatot – félelem nélkül – nemzetünkért.

A koszorúzás előtt a résztvevők meghallgathatták a tizenhárom aradi vértanú rövid jellemzését, emlékükre pedig tizenhárom békegalambot eregettek az ég felé.

Az emlékezés méltóságát emelték a Várad Asszonykórus és a Nagyvárad Dalnokok alkalomhoz illő énekei, és nem utolsó sorban Pataki István költő szavalata.